



LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ KODEKSO 269 STRAIPSNIO 7 DALIES (2007 M. GRUODŽIO 13 D., 2008 M. LIEPOS 3 D. REDAKCIJOS) ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI

2009 m. balandžio 10 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Armano Abramavičiaus, Tomos Birmontienės, Prano Kuconio, Kęstučio Lapinsko, Zenono Namavičiaus, Ramutės Ruškytės, Egidijaus Šileikio, Algirdo Taminsko, Romualdo Kęstučio Urbaičio,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

dalyvaujant suinteresuoto asmens – Lietuvos Respublikos Seimo atstovams Seimo nariui Vidmantui Žiemeliui ir Seimo kanceliarijos Teisės departamento Baudžiamosios ir administracinės teisės skyriaus patarėjui Giriui Ivoškai,

remdamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102, 105 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 1 straipsniu, viešame Teismo posėdyje 2009 m. balandžio 3 d. išnagrinėjo konstitucinės justicijos bylą Nr. 27/08-29/08-33/08 pagal pareiškėjo – Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo prašymus ištirti, ar:

1) Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigražinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaravo (-auja) Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams (prašymas Nr. 1B-27/2008);

2) Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 7 dalis

(2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaravo (-auja) Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams (prašymas Nr. 1B-30/2008);

3) Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 7 dalis (2008 m. liepos 3 d. redakcija) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams (prašymas Nr. 1B-36/2008).

Konstitucinio Teismo 2009 m. kovo 4 d. sprendimu „Dėl prašymų sujungimo į vieną bylą“ Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo prašymai Nr. 1B-27/2008, 1B-30/2008 ir 1B-36/2008 buvo sujungti į vieną bylą ir jai suteiktas numeris 27/08-29/08-33/08.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

I

1. Pareiškėjas – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nagrinėjo administracinio teisės pažeidimo bylą. Teismas nutartimi bylos nagrinėjimą sustabdė ir kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu (Nr. 1B-27/2008) ištirti, ar Administracinių teisės pažeidimų kodekso (toliau – ir ATPK) 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaravo (-auja) Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams.

2. Pareiškėjas – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nagrinėjo administracinio teisės pažeidimo bylą. Teismas nutartimi bylos nagrinėjimą sustabdė ir kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu (Nr. 1B-30/2008) ištirti, ar ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaravo (-auja) Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams.

3. Pareiškėjas – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nagrinėjo administracinio teisės pažeidimo bylą. Teismas nutartimi bylos nagrinėjimą sustabdė ir kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu (Nr. 1B-36/2008) ištirti, ar ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2008 m. liepos 3 d.

redakcija) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaruoja Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams.

II

Pareiškėjo – Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo prašymai (Nr. 1B-27/2008, 1B-30/2008, 1B-36/2008) ištirti, ar ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaravo (-auja) Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams, grindžiami šiais argumentais.

Ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata yra suformuluota imperatyviai. Teismui nesuteikiama teisės, atsižvelgiant į teisingumo, protingumo, proporcingumo, sąžiningumo principus, kitas reikšmingas aplinkybes, nurodyti grąžinti transporto priemonę anksčiau, negu numatyta įstatyme (t. y. dar iki bus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas). Pareiškėjo nuomone, tokiu teisiniu reguliavimu nepagrįstai yra suvaržomos teismo galios, t. y. apribojami Konstitucijos 109 straipsnio 1 dalyje įtvirtinti teismo išimtiniai įgaliojimai vykdyti teisingumą, todėl kyla abejonių dėl ginčijamos ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatos atitikties Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai.

Pareiškėjo nuomone, ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatoje įtvirtintu teisiniu reguliavimu implicitiškai buvo ir yra nustatyta, kad jei transporto priemonė yra teisėtai nuvežama, ji bet koku atveju negali būti grąžinta iki nutarimo administracinio teisės pažeidimo byloje priėmimo, nes priešingu atveju būtų neįmanoma užtikrinti, kad nuvežtą transporto priemonę bus leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą. Ginčijama nuostata gali būti interpretuojama kaip neleidžianti iki skirtosios baudos sumokėjimo ar administracinio arešto atlikimo grąžinti iš asmens (nebūtinai teisės pažeidėjo) teisėtai paimtos ir priverstinai nuvežtos transporto priemonės ir šiais atvejais: kai už padarytą teisės pažeidimą nėra skiriamas transporto priemonės konfiskavimas; to teisės pažeidimo, dėl kurio padarymo transporto priemonė nuvežama, sankcijoje išvis nenumatytas tokios transporto priemonės konfiskavimas; kai teisės pažeidimą padaro ir bauda ar administracinis areštas yra skiriama ne transporto priemonės savininkui ir (arba) teisėtam valdytojui, bet neteisėtam jos valdytojui (pavyzdžiui, asmeniui, neteisėtai pasisavinusiam (pavogusiam) transporto priemonę); kai, nuvežus transporto priemonę į jos saugojimo vietą, pašalinama tiesioginė grėsmė eismo saugumui arba kitų asmenų teisėms.

Transporto priemonės nuvežimas ir jos negražinimas iki bus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas suvaržo transporto priemonės savininko ir (arba) teisėto valdytojo teises. Nuvežus transporto priemonę ir jos negražinus, nei savininkas, nei teisėtas valdytojas negali jos naudoti ir valdyti pagal paskirtį, negali faktiškai perduoti jos naudoti pagal paskirtį kitiems asmenims, yra suvaržoma ir transporto priemonės savininko teisė disponuoti ja.

Pareiškėjo nuomone, nėra teisingos ir protingos pusiausvyros tarp pagal ginčijamą ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatą asmenims taikomų suvaržymų, jų apimties (trukmės) ir pobūdžio bei šiomis priemonėmis siekiamų tikslų. Darytina prielaida, kad, leidžiant nuvežtą transporto priemonę susigražinti tik po to, kai yra sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, asmens teisės apribojamos labiau, nei to reikia (yra būtina) viešiesiems interesams ginti, tarp šios priemonės ir ja siekiamų tikslų nėra protingo ir adekvataus santykio, ši priemonė yra neproporcinga, nes užtikrinti skirtosios baudos sumokėjimą ar administracinio arešto atlikimą valstybė gali ir kitomis priemonėmis, mažiau varžančiomis asmens teises.

Pareiškėjas remiasi Konstitucinio Teismo 2001 m. spalio 2 d. nutarime suformuluotomis oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatomis; šiame Konstitucinio Teismo nutarime buvo konstatuota, jog ATPK 269 straipsnio 4 dalies nuostata, kad jeigu priimamas nutarimas skirti baudą, vairuotojo pažymėjimas negražinamas, iki bus sumokėta skirtoji bauda, prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui. Pareiškėjo teigimu, transporto priemonės negražinimas iki bus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas suinteresuotų asmenų teises suvaržo kur kas labiau nei vairuotojo pažymėjimo negražinimas iki bus sumokėta skirtoji bauda. Pareiškėjas abejoja ginčijamos ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatos atitiktimi konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams.

III

Rengiant bylą Konstitucinio Teismo posėdžiui buvo gauti suinteresuoto asmens – Seimo atstovų Seimo nario V. Žiemelio ir Seimo kanceliarijos Teisės departamento Baudžiamosios ir administracinės teisės skyriaus patarėjo G. Ivoškos rašytiniai paaiškinimai. Juose teigiama, kad pareiškėjo ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostata buvo priimta kartu su ATPK pataisomis, griežtinančiomis administracinę atsakomybę už Kelių eismo taisyklių pažeidimus, siekiant, kad sumažėtų Kelių eismo taisyklių pažeidimų, kuriuos padaro neblaivūs, apsvaigę nuo narkotinių, psichotropinių medžiagų asmenys ar kuriais sukeliama sunkūs padariniai, nes tokių pažeidimų 2007 m. buvo padaugėję. Suinteresuoto asmens – Seimo atstovų teigimu, pareiškėjo ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostata siekiama užtikrinti, kad asmuo, padaręs ATPK 269 straipsnio 7 dalyje numatytą teisės pažeidimą, administracinio teisės pažeidimo priemone negalėtų naudotis, kol nebus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas.

IV

Rengiant bylą Konstitucinio Teismo posėdžiui buvo gauti Lietuvos Respublikos teisingumo viceministro T. Vaitkevičiaus rašytiniai paaiškinimai.

V

1. Konstitucinio Teismo posėdyje kalbėjo suinteresuoto asmens – Seimo atstovai Seimo narys V. Žiemelis ir G. Ivoška.

Suinteresuoto asmens – Seimo atstovas V. Žiemelis *inter alia* pažymėjo, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigražinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ buvo papildyta pernelyg skubotai. Pasak jo, ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostata yra suformuluota imperatyviai, teismui nesuteikta teisės, atsižvelgiant į teisingumo, protingumo, sąžiningumo principus, kitas reikšmingas aplinkybes, nurodyti grąžinti priverstinai nuvežtą transporto priemonę anksčiau, negu bus sumokėta paskirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, taigi nėra teisingos ir protingos pusiausvyros tarp ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostatoje nustatytų priemonių bei šiomis priemonėmis siekiamų tikslų. V. Žiemelis pažymėjo, kad kitų valstybių (Estijos, Prancūzijos, Vokietijos, Šveicarijos) teisės aktuose tokia nuostata nėra įtvirtinta.

2. Konstitucinio Teismo posėdyje kalbėjo ir į klausimus atsakė specialistas Gintaras Aliksandravičius (Lietuvos policijos Eismo priežiūros tarnybos viršininkas).

G. Aliksandravičius pabrėžė prevencinius ginčijamos ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostatos tikslus – atgrasyti asmenis daryti pažeidimus. Jo teigimu, tam tikru požiūriu ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostata yra suvaržoma teismo diskrecija; kai kuriais atvejais priverstinai nuvežtą transporto priemonę galbūt reikėtų grąžinti ir anksčiau, t. y. iki bus sumokėta skirtoji bauda. G. Aliksandravičius pažymėjo, kad ne visais atvejais, kai yra padaromi ATPK 269 straipsnio 7 dalyje numatyti pažeidimai, transporto priemonės priverstinai nuvežamos.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:**I**

1. Minėta, kad pareiškėjas – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo prašymuose Nr. 1B-27/2008, 1B-30/2008 prašo ištirti, ar ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigražinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštaravo (-auja) Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams, prašyme Nr. 1B-36/2008 –

ištirti, ar ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2008 m. liepos 3 d. redakcija) ta apimtimi, kuria nustatyta, kad nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, neprieštarauja Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams.

Šie pareiškėjo prašymai traktuotini kaip prašymas ištirti, ar ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ neprieštaravo (-auja) Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams.

2. Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis proporcingumo principas yra vienas iš konstitucinio teisinės valstybės principo elementų (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 29 d., 2005 m. rugsėjo 29 d. nutarimai). Atsižvelgiant į tai, pareiškėjo prašymai ištirti, ar ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata neprieštaravo (-auja) konstituciniams teisinės valstybės, proporcingumo principams, laikytinas prašymu ištirti, ar ši nuostata neprieštaravo (-auja) konstituciniam teisinės valstybės principui.

Taigi Konstitucinis Teismas šioje konstitucinės justicijos byloje tirs, ar:

– ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ neprieštaravo Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ neprieštarauja Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

II

1. Seimas 2000 m. vasario 17 d. priėmė Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimo ir papildymo įstatymą, kuris įsigaliojo 2000 m. kovo 15 d. Šio įstatymo 341 straipsnio 4 dalimi ATPK 269 straipsnis (1997 m. liepos 1 d. redakcija) buvo papildytas *inter alia* 7 dalimi.

ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2000 m. vasario 17 d. redakcija) buvo nustatyta: „Padarius šio kodekso 124¹ straipsnyje numatytus pažeidimus (transporto priemonės sustojimas (stovėjimas) ant šaligatvio, kai nėra tai leidžiančių kelio ženklų, užvažiavimas ant vejų, šaligatvio, pėsčiųjų (dviračių) tako, sustojimas ir stovėjimas geležinkelio pervažose ir 50 metrų kelio ruože prieš jas ir už jų, tuneliuose, ant tiltų, viadukų ir po jais, pėsčiųjų perėjose ir arčiau kaip 5 metrai prieš jas,

kitose vietose, kur tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui), policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę arba užblokuoti šios priemonės važiuoklę specialiu įtaisu Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

2. Seimas 2001 m. gegužės 10 d. priėmė Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 264, 269, 271 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymą, kuris įsigaliojo 2001 m. liepos 1 d. (5 straipsnis). Šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2000 m. vasario 17 d. redakcija) buvo pakeista ir išdėstyta taip: „Padarius pažeidimus, numatytus šio kodekso 124¹ straipsnyje (transporto priemonės sustojimas (stovėjimas) ant šaligatvio, kai nėra tai leidžiančių kelio ženklų, užvažiavimas ant vejų, šaligatvio, pėsčiųjų (dviračių) tako, sustojimas ir stovėjimas geležinkelio pervažose ir 50 metrų kelio ruože prieš jas ir už jų, tuneliuose, ant tiltų, viadukų ir po jais, pėsčiųjų perėjose ir arčiau kaip 5 metrai prieš jas, kitose vietose, kur tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui), 132¹ straipsnyje (transporto priemonių stovėjimo tvarkos gyvenamosiose zonose ir kiemuose nesilaikymas), policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę arba užblokuoti šios priemonės važiuoklę specialiu įtaisu Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

3. Seimas 2004 m. sausio 29 d. priėmė Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 30¹, 35, 51, 124¹, 209, 214¹⁴, 214¹⁶, 214¹⁷, 214¹⁸, 224, 225², 239, 241³, 242, 254, 259, 259¹, 260, 261, 262, 263, 265, 266, 267, 269, 281, 286, 288, 320, 329, 330 straipsnių pakeitimo bei papildymo ir kodekso papildymo 51¹⁴, 51¹⁵, 51¹⁶, 51¹⁷, 89¹, 214²³ straipsniais įstatymą, kuris įsigaliojo 2004 m. vasario 14 d. Šio įstatymo 31 straipsnio 2 dalimi ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2001 m. gegužės 10 d. redakcija) buvo pakeista ir išdėstyta taip: „Padarius pažeidimus, numatytus šio kodekso 124¹ straipsnyje (transporto priemonės stovėjimas ant šaligatvio, kai nėra tai leidžiančių kelio ženklų, stovėjimas ant vejų, pėsčiųjų (dviračių) tako, stovėjimas geležinkelio pervažose ir 50 metrų kelio ruože prieš jas ir už jų, tuneliuose, ant tiltų, viadukų ir po jais, pėsčiųjų perėjose ir arčiau kaip 5 metrai prieš jas, kitose vietose, kur tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui), 132¹ straipsnyje (transporto priemonių stovėjimo tvarkos gyvenamosiose zonose ir kiemuose nesilaikymas), jei tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeidžia kitų asmenų teises, policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

4. Pažymėtina, kad policijos pareigūnų teisė priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ATPK buvo įtvirtinta Seimui 2000 m. vasario 17 d. priėmus Administracinių teisės pažeidimų kodekso pakeitimo ir papildymo įstatymą, kuriuo ATPK 269 straipsnis (1997 m. liepos 1 d. redakcija) buvo papildytas *inter alia* 7 dalimi. Šią teisę policijos pareigūnai galėjo įgyvendinti tuo atveju, jei buvo padaryti ATPK 269 straipsnio 7 dalyje nurodyti administraciniai teisės pažeidimai.

Seimui 2001 m. gegužės 10 d. priėmus Administracinių teisės pažeidimų kodekso 264, 269, 271 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymą, kuriuo buvo pakeista *inter alia* ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2000 m. vasario 17 d. redakcija), minėta nuostata liko nepakeista.

Palyginus teisinį reguliavimą, įtvirtintą 2000 m. vasario 17 d. ir 2001 m. gegužės 10 d. redakcijų ATPK 269 straipsnio 7 dalyje, su teisiniu reguliavimu, įtvirtintu 2004 m. sausio 29 d. redakcijos ATPK 269 straipsnio 7 dalyje, matyti, kad policijos pareigūnų teisė priverstinai nuvežti transporto priemonę išliko, tačiau jos įgyvendinimas buvo susietas su sąlyga, kad tokia transporto priemonė turi trukdyti transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeisti kitų asmenų teises.

5. Seimas 2007 m. gruodžio 13 d. priėmė Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 21, 26, 27, 30¹, 32, 123, 124, 124¹, 124², 125, 126, 127, 128, 129, 130, 130², 131, 134, 187, 224, 225, 259¹, 269, 281, 312, 313, 314, 315, 320, 326, 330 straipsnių pakeitimo ir papildymo bei 124³ straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymą, kuris (išskyrus jo 32 straipsnį) įsigaliojo 2008 m. sausio 1 d. (33 straipsnis).

5.1. Šio įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodyta, kad parengto projekto tikslas yra *inter alia* „mažinti kelių eismo įvykių, kuriuose nukenčia bei žūsta žmonės, skaičių“; šio aiškinamojo rašto 4 punkte nurodyta, kad siūloma pakeisti ATPK 269 straipsnį ir nustatyti, jog, padarius šio kodekso 124¹, 126 straipsniuose, 127 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 129, 130² ir 132¹ straipsniuose nurodytus pažeidimus, policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka; „Ši nuostata užkirstų kelią ar apribotų galimybę pasinaudoti transporto priemone vairuotojams, kai jiems nustatomas neblaivumas (girtumas) ar apsvaigimas nuo svaigiųjų medžiagų“.

5.2. Šiuo įstatymu ATPK 127 straipsnis (2000 m. vasario 17 d. redakcija), 130² straipsnis (2000 m. vasario 17 d. redakcija) buvo pakeisti tuo aspektu, kad už juose nurodytų administracinių teisės pažeidimų padarymą buvo numatyta *inter alia* sankcija – transporto priemonės konfiskavimas:

– ATPK 127 straipsnyje „Kelių eismo taisyklių pažeidimas, sukėlęs nežymų sveikatos sutrikdymą arba nulėmęs turto sugadinimą“ (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) *inter alia* nustatyta, kad Kelių eismo taisyklių pažeidimas, sukėlęs kitų asmenų nežymų sveikatos sutrikdymą, taip pat Kelių eismo taisyklių pažeidimas, nulėmęs kitiems asmenims priklausančių transporto priemonių, krovinių, kelių, kelio ir kitų įrenginių arba kitokio turto sugadinimą (apgadinimą), padaryti neblaivaus (girtu) arba apsvaigusio nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų asmens, užtraukia asmenims, neturintiems teisės vairuoti transporto priemones, baudą nuo penkių tūkstančių iki penkių tūkstančių penkių šimtų litų su transporto priemonės konfiskavimu ar be jo arba administracinį areštą nuo dešimties iki dvidešimties parų su transporto priemonės konfiskavimu;

– ATPK 130² straipsnyje „Pakartotinis transporto priemonių vairavimas, esant vairuotojams neblaiviems arba apsvaigusiams nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų“ (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) *inter alia* nustatyta, kad transporto priemonių vairavimas, esant vairuotojams neblaiviems arba apsvaigusiams nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, kai asmeniui buvo paskirta administracinė nuobauda už šio kodekso 126 straipsnio 1, 4 ir 5 dalyse, 127 straipsnio 3 dalyje, 129 straipsnyje numatytus pažeidimus, užtraukia asmenims, neturintiems teisės vairuoti transporto priemones, administracinį areštą nuo dvidešimties iki trisdešimties parų su transporto priemonės konfiskavimu.

Atitinkamai buvo pakeista ATPK 26 straipsnio „Daikto, kuris buvo administracinio teisės pažeidimo padarymo įrankis arba tiesioginis objektas, ir pajamų, kurios buvo gautos administracinio teisės pažeidimo padarymu, konfiskavimas“ 1 dalis (2007 m. liepos 3 d. redakcija) – joje nustatyta, kad gali būti konfiskuotas daiktas, kuris buvo administracinio teisės pažeidimo, numatyto ATPK 127 straipsnio 3 dalyje, 130² straipsnyje, padarymo įrankis. Buvo pakeistas ir ATPK 224 straipsnis (2007 m. liepos 3 d. redakcija) – jame nustatyta, kad rajonų (miestų) apylinkių teismai (apylinkių teismų teisėjai) nagrinėja *inter alia* ATPK 127 straipsnio 3 dalyje, 130² straipsnyje numatytų administracinių teisės pažeidimų bylas.

5.3. Šio įstatymo 24 straipsniu ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2004 m. sausio 29 d. redakcija) buvo pakeista ir išdėstyta taip:

„Padarius pažeidimus, numatytus šio kodekso 124¹ straipsnyje (transporto priemonės stovėjimas ant šaligatvio, kai nėra tai leidžiančių kelio ženklų, stovėjimas ant vejų, pėsčiųjų (dviračių) tako, stovėjimas geležinkelio pervažose ir 50 metrų kelio ruože prieš jas ir už jų, tuneliuose, ant tiltų, viadukų ir po jais, pėsčiųjų perėjose ir arčiau kaip 5 metrai prieš jas, kitose vietose, kur tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui), 126 straipsnyje (transporto priemonių vairavimas, esant vairuotojams neblaiviems arba apsvaigusiams nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų), 127 straipsnio antroje ir trečiojoje dalyse (Kelių eismo taisyklių pažeidimas, sukėlęs kitų asmenų nežymų sveikatos sutrikdymą), 128 straipsnyje (transporto priemonių vairavimas neturint teisės vairuoti), 129 straipsnyje (transporto priemonių vairavimas neblaivių ar apsvaigusių nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų asmenų, neturinčių teisės vairuoti), 130² straipsnyje (pakartotinis transporto priemonių vairavimas, esant vairuotojams neblaiviems arba apsvaigusiams nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų), 132¹ straipsnyje (transporto priemonių stovėjimo tvarkos gyvenamosiose zonose ir kiemuose nesilaikymas), jei tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeidžia kitų asmenų teises, policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai

sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas.“

5.4. Palyginus ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2004 m. sausio 29 d. redakcija) nustatytą teisinį reguliavimą su nustatytuoju ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) pažymėtina, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) buvo papildyta nauju teisiniu reguliavimu, pagal kurį „nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“, pareiškėjo ginčijamu šioje konstitucinės justicijos byloje.

Taigi pagal ATPK 269 straipsnio 7 dalį (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) priverstinai nuvežtos transporto priemonės susigrąžinimas (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) siejamas su skirtosios baudos sumokėjimu ar administracinio arešto atlikimu.

ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) buvo pakeista ir tuo aspektu, kad joje *inter alia* buvo nurodyti administraciniai teisės pažeidimai, už kurių padarymą, kaip minėta, teismai turėjo teisę pažeidėjui skirti *inter alia* administracinę nuobaudą – transporto priemonės konfiskavimą (127 straipsnio (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) 3 dalis, 130² straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija), 26 straipsnio 1 dalis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija).

6. Seimas 2008 m. liepos 3 d. priėmė Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 21, 26, 27, 29, 41⁴, 41⁵, 44², 46¹, 50, 50⁴, 50⁷, 51³, 56¹, 56², 64, 91⁸, 111, 112, 112¹, 112², 119, 119¹, 119², 120, 121, 122, 122¹, 130, 136, 138, 138¹, 141, 143, 172², 188¹⁰, 188¹³, 207⁷, 224, 225, 225², 227, 229, 233, 234, 237, 241¹, 242, 244, 259¹, 261, 262, 266, 269, 270, 281, 320 straipsnių pakeitimo ir papildymo ir kodekso papildymo 41¹¹, 51²³, 84², 84³, 84⁴, 112³, 112⁴, 112⁵, 112⁶, 112⁷, 112⁸, 119³, 188¹⁸ straipsniais įstatymą, kuris (išskyrus jo 9 straipsnį) įsigaliojo 2008 m. liepos 17 d.

6.1. Šio įstatymo projekto aiškinamojo rašto 4 punkte nurodyta, jog siūloma pakeisti ATPK 269 straipsnio 7 dalį ir nustatyti, kad, „padarius šio kodekso 130 str. 1 d. numatytus pažeidimus, policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Įteisinus šią nuostatą, būtų sudaroma sąlyga efektyviau įgyvendinti teismo nutarimą, kuriuo būtų skiriamas transporto priemonės konfiskavimas, asmuo nebegalėtų po pažeidimo išaiškinimo pažeidimo padarymo įrankiu toliau vykdyti neteisėtas veikas. Taip pat suradus pasišalinusią iš įvykio vietos transporto priemonę ir nesant vairuotojo, būtų galima efektyviai užtikrinti jos apsaugą, išsaugoti pažeidimo padarymo įrodymus. Be to, asmenys patirtų papildomų nepatogumų ir tai skatintų juos ateityje laikytis teisės aktuose nustatytų pareigų“.

6.2. Šiuo įstatymu ATPK 130 straipsnio (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) 1 dalis buvo pakeista tuo aspektu, kad už joje nurodytų administracinių teisės pažeidimų padarymą buvo numatyta *inter alia* sankcija – transporto priemonės konfiskavimas. ATPK 130 straipsnio 1 dalyje

(2008 m. liepos 3 d. redakcija) *inter alia* nustatyta, kad nepaklusimas uniformuoto policijos pareigūno teisėtam reikalavimui sustabdyti transporto priemonę, taip pat pasitraukimas iš eismo įvykio, su kuriuo vairuotojas yra susijęs, vietos pažeidžiant Kelių eismo taisykles, užtraukia asmenims, neturintiems teisės vairuoti transporto priemones, baudą nuo keturių tūkstančių iki penkių tūkstančių litų su transporto priemonės konfiskavimu ar be konfiskavimo arba administracinį areštą nuo dvidešimties iki trisdešimties parų su transporto priemonės konfiskavimu ar be konfiskavimo.

Atitinkamai buvo pakeista ATPK 26 straipsnio 1 dalis (2008 m. sausio 29 d. redakcija) – joje nustatyta, kad gali būti konfiskuotas daiktas, kuris buvo administracinio teisės pažeidimo, numatyto ATPK 130 straipsnio 1 dalyje, padarymo įrankis. Buvo pakeistas ir ATPK 224 straipsnis (2007 m. gruodžio 18 d. redakcija) – jame nustatyta, kad rajonų (miestų) apylinkių teismai (apylinkių teismų teisėjai) nagrinėja *inter alia* ATPK 130 straipsnio 1 dalyje numatytų administracinių teisės pažeidimų bylas.

6.3. Šio įstatymo 67 straipsniu ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) buvo pakeista ir išdėstyta taip:

„Padarius pažeidimus, numatytus šio kodekso 124¹ straipsnyje (transporto priemonės stovėjimas ant šaligatvio, kai nėra tai leidžiančių kelio ženklų, stovėjimas ant vejos, pėsčiųjų (dviračių) tako, stovėjimas stovėjimo vietoje, kurioje gali stovėti tik transporto priemonės, pažymėtos skiriamuoju ženklu „Neįgalusis“, stovėjimas geležinkelio pervažose ir 50 metrų kelio ruože prieš jas ir už jų, tuneliuose, ant tiltų, viadukų ir po jais, pėsčiųjų perėjose ir arčiau kaip 5 metrai prieš jas, kitose vietose, kur tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui), 126 straipsnyje (transporto priemonių vairavimas, esant vairuotojams neblaiviems arba apsvaigusiems nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų), 127 straipsnio pirmojoje ir trečiojoje dalyse (Kelių eismo taisyklių pažeidimas, sukėlęs kitų asmenų nežymų sveikatos sutrikdymą), 128 straipsnyje (transporto priemonių vairavimas neturint teisės vairuoti), 129 straipsnyje (transporto priemonių vairavimas neblaivių ar apsvaigusių nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų asmenų, neturinčių teisės vairuoti), 130 straipsnio 1 dalyje (transporto priemonės vairuotojui nepaklusus reikalavimui sustabdyti transporto priemonę arba pasitraukus iš eismo įvykio, su kuriuo jis susijęs, vietos), 130² straipsnyje (pakartotinis transporto priemonių vairavimas, esant vairuotojams neblaiviems arba apsvaigusiems nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų), 132¹ straipsnyje (transporto priemonių stovėjimo tvarkos gyvenamosiose zonose ir kiemuose nesilaikymas), jei tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeidžia kitų asmenų teises, policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus,

kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas.“

6.4. Palyginus ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nustatytą ginčijamą teisinį reguliavimą su nustatytu ginčijamu ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2008 m. liepos 3 d. redakcija) pažymėtina, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalis (2008 m. liepos 3 d. redakcija) buvo pakeista ir tuo aspektu, kad joje *inter alia* buvo nurodyti administraciniai teisės pažeidimai, už kurių padarymą teismai turėjo teisę pažeidėjams skirti *inter alia* administracinę nuobaudą – transporto priemonės konfiskavimą (130 straipsnio 1 dalis (2008 m. liepos 3 d. redakcija), 26 straipsnio 1 dalis (2008 m. liepos 3 d. redakcija).

Pažymėtina ir tai, kad, palyginus ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatą „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ir ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcija) nuostatą „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“, kurias šioje konstitucinės justicijos byloje ginčija pareiškėjas, darytina išvada, kad abiejose šiose nuostatose įtvirtintas teisinis reguliavimas iš esmės yra tapatus.

7. Pareiškėjo ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata reguliuoja santykius, susijusius su priverstinai nuvežtos transporto priemonės negrąžinimu tam tikrą laikotarpį, susijusį su skirtosios administracinės nuobaudos (baudos ar administracinio arešto) įvykdymu, t. y. priverstinai nuvežta transporto priemonė grąžinama tik tada, kai teisės pažeidimą padaręs asmuo sumoka jam skirtą baudą arba atlieka jam skirtą administracinį areštą.

Taigi priverstinai nuvežtos transporto priemonės negrąžinimas tam tikrą laikotarpį (t. y. kol nesumokėta skirtoji bauda arba nėra atliktas administracinis areštas) vertintinas kaip priemonė minėtų administracinių nuobaudų įvykdymui užtikrinti. Pažymėtina, kad priverstinai nuvežtos transporto priemonės negrąžinimo laikotarpis apima *inter alia* ir tą laikotarpį, per kurį turi būti išnagrinėta administracinio teisės pažeidimo byla, paskirta atitinkama administracinė nuobauda ir ji įvykdyta.

Ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatoje galimybė priverstinai nuvežtą transporto priemonę grąžinti anksčiau negu bus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas skirtasis administracinis areštas nenumatyta ir tais atvejais, kai teisės pažeidimą padaręs asmuo nėra priverstinai nuvežtos transporto priemonės savininkas (ar teisėtas valdytojas).

8. Ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ yra skirta reguliuoti santykiams,

susijusiems su skirtosios baudos sumokėjimo ar administracinio arešto atlikimo užtikrinimu. Ši nuostata nėra tiesiogiai skirta reguliuoti santykiams, susijusiems su skirtosios administracinės nuobaudos – transporto priemonės konfiskavimo įvykdymo užtikrinimu, tačiau tais atvejais, kai kartu su administracine nuobauda – bauda ar administraciniu areštu skiriama ir kita administracinė nuobauda – transporto priemonės konfiskavimas ir tokia transporto priemonė priverstinai nuvežama, ginčijamoje nuostatoje įtvirtintas draudimas tokią transporto priemonę susigrąžinti kartu užtikrina ir administracinės nuobaudos – transporto priemonės konfiskavimo įvykdymą.

9. Ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ aiškintina kitų ATPK 269 straipsnio 7 dalies nuostatų, kurių pareiškėjas neginčija, kontekste, *inter alia* nuostatos, pagal kurią, padarius šioje dalyje nurodytus pažeidimus, „<...> jei tai trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeidžia kitų asmenų teises, policijos pareigūnai turi teisę priverstinai nuvežti transporto priemonę Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka“.

Tokiu priverstiniu transporto priemonės nuvežimu iš esmės siekiama išvengti transporto ar pėsčiųjų eismo trikdymo, pašalinti teisės pažeidimu sukeltas neigiamas pasekmes (*inter alia* išvengti turto sugadinimo, praradimo).

10. Pažymėtina, kad ne visais atvejais už padarytus administracinius teisės pažeidimus, nurodytus ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos), turi būti priverstinai nuvežama transporto priemonė ir ją leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai yra sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas.

10.1. Vertinant ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) įtvirtintą teisinį reguliavimą pareiškėjo ginčijamu aspektu pažymėtina, kad asmenims, padariusiems ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nurodytus teisės pažeidimus, gali atsirasti skirtingos teisinės pasekmės, kurias sukelia skirtingos teisinės situacijos:

– transporto priemonė nėra priverstinai nuvežama, jei dėl tokio administracinio teisės pažeidimo nėra trukdomas transporto ar pėsčiųjų eismas arba kitaip nepažeidžiamos kitų asmenų teisės; šiuo atveju transporto priemonės savininko (teisėto valdytojo) teisė naudotis transporto priemone nėra siejama su tuo, ar yra sumokėta skirtoji bauda arba atliktas administracinis areštas;

– transporto priemonė nėra priverstinai nuvežama, nors dėl tokio administracinio teisės pažeidimo trukdomas transporto ar pėsčiųjų eismas arba kitaip pažeidžiamos kitų asmenų teisės, tačiau policijos pareigūnas, vadovaudamasis ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata, suteikiančia jam teisę spręsti dėl priverstinio transporto

priemonės nuvežimo, ir įvertinęs visas su padarytu administraciniu teisės pažeidimu susijusias aplinkybes, nusprendžia, kad transporto priemonė neturi būti priverstinai nuvežta; taigi šiuo atveju transporto priemonės savininko (teisėto valdytojo) teisė naudotis transporto priemone taip pat nėra siejama su tuo, ar yra sumokėta skirtoji bauda arba atliktas administracinis areštas;

– transporto priemonė yra priverstinai nuvežama, jei dėl tokio administracinio teisės pažeidimo trukdomas transporto ar pėsčiųjų eismas arba kitaip pažeidžiamos kitų asmenų teisės ir policijos pareigūnas, vadovaudamasis ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata, suteikiančia jam teisę spręsti dėl priverstinio transporto priemonės nuvežimo, ir įvertinęs visas su padarytu administraciniu teisės pažeidimu susijusias aplinkybes, nusprendžia, kad transporto priemonė turi būti priverstinai nuvežta; tik šiuo atveju tokios priverstinai nuvežtos transporto priemonės nebus leista susigrąžinti iki bus sumokėta skirtoji bauda arba atliktas administracinis areštas; taigi šiuo atveju transporto priemonės savininko (teisėto valdytojo) teisė naudotis transporto priemone yra varžoma tuo aspektu, kad jis galės naudotis transporto priemone tik po to, kai bus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas; pažymėtina, kad tuo atveju, kai kartu su minėtomis administracinėmis nuobaudomis (bauda ar administraciniu areštu) yra skirta ir kita administracinė nuobauda – transporto priemonės konfiskavimas, tokia transporto priemonė asmeniui nebus grąžinama, nepaisant to, kad skirtoji bauda bus sumokėta ar skirtasis administracinis areštas bus atliktas.

10.2. Taigi pagal ATPK 269 straipsnio 7 dalį (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) transporto priemonė priverstinai nuvežama, jei:

- yra padarytas atitinkamas ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) numatytas administracinis teisės pažeidimas ir
 - transporto priemonė trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeidžia kitų asmenų teises, ir
 - policijos pareigūnas, įvertinęs visas su padarytu administraciniu teisės pažeidimu susijusias aplinkybes, nusprendžia tokią transporto priemonę priverstinai nuvežti.

10.3. Darytina išvada, kad skirtingų teisinių pasekmių atsiradimas (*inter alia* tai, ar savininkas (teisėtas valdytojas) turės teisę naudotis transporto priemone) asmenims, padariusiems atitinkamą ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nurodytą administracinį teisės pažeidimą, visų pirma sietinas su tuo, ar, padarius atitinkamą administracinį teisės pažeidimą, transporto priemonė trukdo transporto ar pėsčiųjų eismui arba kitaip pažeidžia kitų asmenų teises ir ar policijos pareigūnai nusprendžia tokią transporto priemonę priverstinai nuvežti.

11. Ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata aiškintina kitų ATPK straipsnių, jų dalių, kitų įstatymų nuostatų kontekste.

12. Priverstinis transporto priemonės nuvežimas yra numatytas ATPK 264 straipsnyje (2007 m. gruodžio 18 d. redakcija, įsigaliojusi 2008 m. sausio 1 d.).

ATPK 264 straipsnyje „Administracinių teisės pažeidimų bylų teisenos užtikrinimo priemonės“ (2007 m. gruodžio 18 d. redakcija) nustatyta:

„Lietuvos Respublikos įstatymų tiesiogiai numatytais atvejais, siekiant užkirsti kelią administraciniams teisės pažeidimams, surašyti protokolus, užtikrinti, kad būtų laiku ir teisingai nagrinėjamos bylos ir vykdomi nutarimai administracinių teisės pažeidimų bylose, leidžiamas asmens administracinis sulaikymas, asmens apžiūra, daiktų patikrinimas, daiktų ir dokumentų paėmimas, priverstinis transporto priemonės nuvežimas, transporto priemonės važiuoklės užblokavimas specialiu įtaisu arba vairuotojo nušalinimas nuo transporto priemonių vairavimo ir patikrinimas neblaivumui (girtumui) ar apsvaigimui nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų arba vaistų ar kitų svaigiųjų medžiagų nustatyti, asmenų, sulaikytų už administracinių teisės pažeidimų padarymą ir įtariamų, kad jie neblaivūs arba apsvaigę nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų, patikrinimas neblaivumui arba apsvaigimui nustatyti, laivo stabdymas, laivo tikrinimas, laivo sulaikymas.

Šio straipsnio numatytiems tikslams administracinio sulaikymo, asmens apžiūros, daiktų patikrinimo ir daiktų bei dokumentų paėmimo, priverstinio transporto priemonės nuvežimo, transporto priemonės važiuoklės užblokavimo specialiu įtaisu arba vairuotojo nušalinimo nuo transporto priemonių vairavimo ir patikrinimo neblaivumui (girtumui) ar apsvaigimui nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų arba vaistų ar kitų svaigiųjų medžiagų nustatyti, asmenų, sulaikytų už administracinių teisės pažeidimų padarymą ir įtariamų, kad jie neblaivūs arba apsvaigę nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų, patikrinimo neblaivumui arba apsvaigimui nustatyti, laivo stabdymo, laivo tikrinimo, laivo sulaikymo tvarką nustato šis kodeksas ir kiti Lietuvos Respublikos įstatymai.“

Taigi priverstinis transporto priemonės nuvežimas yra viena iš priemonių administracinių teisės pažeidimų bylų teisei užtikrinti, jos taikymo tvarką nustato ATPK ir kiti Lietuvos Respublikos įstatymai, jos tikslai yra *inter alia* užkirsti kelią administraciniams teisės pažeidimams, užtikrinti nutarimų, priimtų administracinių teisės pažeidimų bylose, vykdymą.

13. Šiame kontekste paminėtinas Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas (2007 m. lapkričio 22 d. redakcija), kurio 1 straipsnio „Įstatymo paskirtis ir taikymas“ 1 dalyje numatyta, kad šis įstatymas *inter alia* nustato valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pareigas įgyvendinant saugaus eismo politiką, pagrindines eismo dalyvių, už kelių priežiūrą atsakingų asmenų, policijos, muitinės pareigūnų ir kitų tikrinančių pareigūnų teises ir pareigas.

13.1. Minėto įstatymo 33 straipsnyje „Transporto priemonės priverstinis nuvežimas arba draudimas važiuoti“ nustatyta: priverstinai transporto priemonė gali būti nuvežama į ūkio subjekto,

kuris teisės aktų nustatyta tvarka turi teisę verstis tokia ūkine komercine veikla, transporto priemonių stovėjimo aikštelę arba uždraudžiama važiuoti, jei transporto priemonės valdytojas, naudodamas transporto priemonę, sukelia grėsmę eismo dalyvių ar kitų asmenų sveikatai ar gyvybei arba trukdo saugiam transporto priemonių ar pėsčiųjų eismui ir pažeidžia Vyriausybės patvirtintas Kelių eismo taisyklių ar kitų teisės aktų reikalavimus (1 dalis); sprendimą dėl priverstinio transporto priemonės nuvežimo ar uždraudimo toliau važiuoti, jei yra šio straipsnio 1 dalyje nustatyti pagrindai, gali priimti policijos ir Valstybinės kelių transporto inspekcijos prie Susisiekimo ministerijos pareigūnai (3 dalis); policijos pareigūnai, priėmę sprendimą dėl priverstinio transporto priemonės nuvežimo, praneša transporto priemonės savininkui (valdytojui) teisės aktų nustatyta tvarka apie priimtą sprendimą dėl priverstinio transporto priemonės nuvežimo (4 dalis); priverstinio transporto priemonių nuvežimo ar draudimo vairuoti tvarką nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija (5 dalis); išlaidas, susijusias su priverstiniu transporto priemonės nuvežimu į transporto priemonės stovėjimo aikštelę šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais ir jos saugojimu transporto priemonės stovėjimo aikštelėje, ūkio subjektui transporto priemonės savininkas ir valdytojas atlygina solidariai; išlaidos turi būti atlygintos iki transporto priemonės paėmimo iš transporto priemonės stovėjimo aikštelės (6 dalis).

13.2. Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (2007 m. lapkričio 22 d. redakcija) 2 straipsnyje *inter alia* nustatyta, kad transporto priemonės savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso transporto priemonė (57 dalis); transporto priemonės valdytojas – asmuo, nuosavybės, patikėjimo, nuomos, panaudos ar kitokiu teisėtu pagrindu valdantis ir naudojantis transporto priemonę (61 dalis).

13.3. Apibendrinant minėtą Saugaus eismo automobilių keliais įstatyme įtvirtintą teisinį reguliavimą konstatuotina, kad priverstinai transporto priemonė gali būti nuvežama tais atvejais, kai transporto priemonės valdytojas, naudodamas transporto priemonę, padaro atitinkamus teisės pažeidimus ir sukelia grėsmę eismo dalyvių ar kitų asmenų sveikatai ar gyvybei, trukdo saugiam transporto priemonių ar pėsčiųjų eismui. Pažymėtina ir tai, kad išlaidas, susijusias su priverstiniu transporto priemonės nuvežimu į transporto priemonės stovėjimo aikštelę ir jos saugojimu transporto priemonės stovėjimo aikštelėje, transporto priemonės savininkas ir valdytojas atlygina solidariai.

14. Kaip minėta, pagal pareiškėjo ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatoje įtvirtintą teisinį reguliavimą priverstinai nuvežtos transporto priemonės susigrąžinimas siejamas su skirtosios administracinės nuobaudos (baudos, administracinio arešto) įvykdymu. Minėta ir tai, kad tais atvejais, kai už ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) numatytus administracinius teisės pažeidimus skiriama administracinė nuobauda – transporto priemonės

konfiskavimas, priverstinai nuvežta transporto priemonė negali būti susigrąžinama ir tuo atveju, kai yra sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas.

14.1. Pažymėtina, kad pagal ATPK 313 straipsnio „Nutarimo skirti baudą įvykdymo terminai ir tvarka“ 4 dalį (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija), atsižvelgdamas į traukiamo ar patraukto administracinėn atsakomybėn asmens turtinę padėtį, kitas reikšmingas aplinkybes, asmens rašytiniu prašymu organas (pareigūnas) priimdamas nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje arba ne vėliau kaip per keturiasdešimt dienų nuo nutarimo priėmimo dienos gali paskirtos baudos mokėjimą išdėstyti per laikotarpį iki dvejų metų, atsižvelgdamas į paskirtos baudos dydį.

Taigi ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatoje įtvirtintą teisinį reguliavimą aiškinant jį susiejant su teisiniu reguliavimu, įtvirtintu ATPK 313 straipsnio 4 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija), pažymėtina, kad ir tais atvejais, kai už tam tikrą teisės pažeidimą paskirtos baudos mokėjimas pagal ATPK 313 straipsnį yra išdėstomas per laikotarpį iki dvejų metų, priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus jei ji konfiskuojama) tik po to, kai bus baigta mokėti skirtoji bauda.

Kaip minėta, pagal Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (2007 m. lapkričio 22 d. redakcija) 33 straipsnį išlaidas, susijusias su priverstinai nuvežtos transporto priemonės saugojimu transporto priemonės stovėjimo aikštelėje, ūkio subjektui transporto priemonės savininkas ir valdytojas atlygina solidariai.

14.2. ATPK 29 straipsnio „Administracinis areštas“ 1 dalyje (1994 m. liepos 18 d. redakcija) nustatyta, kad administracinis areštas nustatomas ir skiriamas tik išimtiniais atvejais už atskirų rūšių administracinius teisės pažeidimus iki trisdešimties parų; administracinį areštą skiria teismas.

ATPK 338¹ straipsnyje „Sąlyginis administracinio arešto vykdymo atidėjimas“ (2000 m. vasario 17 d. redakcija) nustatyta: asmeniui, kuriam paskiriamas administracinis areštas arba kuriam bauda pakeičiama administraciniu areštu šio kodekso 314 straipsnyje nustatyta tvarka, rajono (miesto) apylinkės teismas (apylinkės teismo teisėjas) tuo pačiu nutarimu, pažeidėjui sutinkant, gali atidėti administracinio arešto vykdymą nuo 1 iki 12 mėnesių (1 dalis); atidedamas paskirto administracinio arešto vykdymą, teismas paskiria pažeidėjui atlikti nemokamų viešųjų darbų nuo 25 iki 400 valandų; kartu teismas nustato laiką, per kurį asmuo privalo atlikti nemokamus viešuosius darbus (2 dalis); jei asmuo, kuriam administracinio arešto vykdymas atidėtas, atidėjimo laikotarpiu atliko teismo paskirtus nemokamus viešuosius darbus, įstaiga, kurios žinioje yra šių darbų vykdymas, surašo nutarimą užskaityti asmeniui administracinio arešto atlikimą (3 dalis).

Jeigu už ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) numatytus administracinius teisės pažeidimus teismas teisės pažeidėjui paskiria nuobaudą – administracinį areštą, nepaisant to, jo vykdymas yra atidedamas ar ne, išlaidos,

susijusios su priverstinai nuvežtos transporto priemonės saugojimu transporto priemonės stovėjimo aikštelėje, turi būti atlygintos už visą laikotarpį iki administracinio arešto atlikimo arba administracinio arešto atlikimo įskaitymo.

14.3. Pažymėtina, kad transporto priemonės konfiskavimas yra priverstinis neatlygintinis jos pavertimas valstybės nuosavybe; gali būti konfiskuota transporto priemonė, kuri buvo administracinio teisės pažeidimo padarymo įrankis; transporto priemonė, kuri buvo administracinio teisės pažeidimo padarymo įrankis, gali būti konfiskuota neatsižvelgiant į tai, ar ji nuosavybės teise priklauso teisės pažeidėjui, ar kitam asmeniui (26 straipsnio 1 dalis (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. sausio 29 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos).

ATPK 320 straipsnio 1 punkte (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nustatyta, kad nutarimą konfiskuoti daiktą, kuris buvo administracinio teisės pažeidimo padarymo įrankis arba tiesioginis objektas, ir pajamas, kurios buvo gautos administracinio teisės pažeidimo padarymu, vykdo antstoliai – padarius *inter alia* ATPK 127 straipsnio 3 dalyje, 130 straipsnio 1 dalyje, 130² straipsnyje numatytus teisės pažeidimus.

15. Apibendrinant konstatuotina, kad pareiškėjo ginčijamas reguliavimas „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ATPK 269 straipsnio 7 dalyje buvo įtvirtintas Seimui 2007 m. gruodžio 13 d. priėmus Administracinių teisės pažeidimų kodekso 21, 26, 27, 30¹, 32, 123, 124, 124¹, 124², 125, 126, 127, 128, 129, 130, 130², 131, 134, 187, 224, 225, 259¹, 269, 281, 312, 313, 314, 315, 320, 326, 330 straipsnių pakeitimo ir papildymo bei 124³ straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymą. Minėtu Seimo 2008 m. liepos 3 d. priimtu įstatymu keičiant ATPK 269 straipsnio 7 dalį (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) pareiškėjo ginčijamas teisinis reguliavimas nebuvo keičiamas ir iš esmės liko tapatus.

Priverstinai nuvežtos transporto priemonės negrąžinimas tam tikrą laikotarpį (t. y. kol nesumokėta skirtoji bauda ar nėra atliktas administracinis areštas) vertintinas kaip priemonė, užtikrinanti minėtų administracinių nuobaudų – baudos ar administracinio arešto įvykdymą.

III

Dėl Administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostatos „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ atitikties Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

1. Minėta, kad šioje konstitucinės justicijos byloje Konstitucinis Teismas pagal pareiškėjo – Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo prašymus tirs, ar:

– ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą

transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ neprieštaravo Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui;

– ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ neprieštarauja Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

2. Sprendžiant, ar ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ neprieštaravo (-auja) Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui, pažymėtina, kad:

– Konstitucinis Teismas, aiškindamas Konstitucijos 109 straipsnį (kuriame nustatyta, kad teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai (1 dalis), teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi (2 dalis), teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo (3 dalis), teismas priima sprendimus Lietuvos Respublikos vardu (4 dalis)), yra ne kartą konstatavęs (*inter alia* 1999 m. gruodžio 21 d., 2006 m. gegužės 9 d., 2006 m. birželio 6 d., 2006 m. lapkričio 27 d., 2007 m. spalio 24 d. nutarimuose), kad teismai, vykdydami teisingumą, privalo užtikrinti Konstitucijoje, įstatymuose ir kituose teisės aktuose išreikštos teisės įgyvendinimą, garantuoti teisės viršenybę, apsaugoti žmogaus teises ir laisves. Iš Konstitucijos 109 straipsnio 1 dalies teismams kyla pareiga teisingai ir objektyviai išnagrinėti bylas, priimti motyvuotus ir pagrįstus sprendimus (Konstitucinio Teismo 2007 m. gegužės 15 d., 2007 m. spalio 24 d. nutarimai). Konstitucijoje įtvirtintas teisingumo principas, taip pat nuostata, kad teisingumą vykdo teismai, reiškia, kad konstitucinė vertybė yra ne pats sprendimo priėmimas teisme, bet būtent teismo teisingo sprendimo priėmimas; konstitucinė teisingumo samprata suponuoja ne tik formalų, nominalų teismo vykdomą teisingumą, ne tik išorinę teismo vykdomo teisingumo regimybę, bet ir – svarbiausia – tokius teismo sprendimus (kitus baigiamuosius teismo aktus), kurie savo turiniu nėra neteisingi; vien formaliai teismo vykdomas teisingumas nėra tas teisingumas, kurį įtvirtina, saugo ir gina Konstitucija (Konstitucinio Teismo 2006 m. rugsėjo 21 d., 2007 m. spalio 24 d., 2008 m. sausio 21 d. nutarimai);

– konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, jos turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi

būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas) (Konstitucinio Teismo 2000 m. gruodžio 6 d., 2001 m. spalio 2 d., 2004 m. sausio 26 d., 2005 m. lapkričio 3 d., 2005 m. lapkričio 10 d., 2008 m. sausio 21 d., 2008 m. kovo 15 d., 2008 m. rugsėjo 17 d. nutarimai); už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti būtinos demokratinėje visuomenėje; šios konstitucinės justicijos bylos kontekste pažymėtina, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomoms poveikio priemonėms priskirtinos ir tokios priemonės, kurios užtikrina įstatymo nustatytos atsakomybės įgyvendinimą;

– Konstitucinis Teismas, aiškindamas Konstitucijos 23 straipsnį (kuriame nustatyta, kad nuosavybė neliečiama (1 dalis), nuosavybės teisės saugo įstatymai (2 dalis), nuosavybė gali būti paaimama tik įstatymo nustatyta tvarka visuomenės poreikiams ir teisingai atlyginama (3 dalis)), yra konstatavęs, kad Konstitucijos 23 straipsnio nuostatos, sudarydamos visumą, atskleidžia nuosavybės teisių gynimo esmę (Konstitucinio Teismo 2002 m. gegužės 27 d., 2008 m. spalio 30 d. nutarimai); Konstitucijos 23 straipsnyje yra įtvirtintas nuosavybės neliečiamumo principas; pagal Konstituciją savininkas turi teisę su jam priklausančiu turtu atlikti bet kokius veiksmus, išskyrus uždraustus įstatymu, naudoti savo turtą ir lemti jo likimą bet koku būdu, kuriuo nepažeidžiamos kitų asmenų teisės ir laisvės (Konstitucinio Teismo 2006 m. kovo 14 d., 2008 m. gegužės 20 d., 2008 m. spalio 30 d. nutarimai);

– Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs ir tai, kad pagal Konstituciją nuosavybės teisė nėra absoliuti ir tuo atžvilgiu, kad ji gali būti įstatymu ribojama dėl nuosavybės objekto pobūdžio, dėl padarytų teisei priešingų veikų ir (arba) dėl visuomenei būtino ir konstituciškai pagrįsto poreikio; nuosavybės teisės ribojimas nėra negalimas, tačiau visais atvejais turi būti laikomasi šių sąlygų: nuosavybės teisė gali būti ribojama tik remiantis įstatymu; ribojimai turi būti būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises bei laisves, Konstitucijoje įtvirtintas vertybes ir (arba) konstituciškai svarbius tikslus; turi būti laikomasi proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus visuomenei būtinus ir konstituciškai pagrįstus tikslus.

3. Šiame kontekste pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas, išnagrinėjęs konstitucinės justicijos bylą, 2001 m. spalio 2 d. priėmė nutarimą „Dėl Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 4 dalies atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“.

Minėtoje konstitucinės justicijos byloje buvo prašoma ištirti, ar Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 4 dalies nuostata, kad jeigu priimamas nutarimas skirti baudą, vairuotojo pažymėjimas negražinamas, iki bus sumokėta paskirta bauda, neprieštarauja Konstitucijos 31 straipsnio 5 daliai ir 32 straipsnio 1 daliai.

Konstitucinis Teismas 2001 m. spalio 2 d. nutarime konstatavo, kad ginčytoje ATPK 269 straipsnio 4 dalies nuostatoje nustatyta administracinė bylų teisenos užtikrinimo priemonė –

vairuotojo pažymėjimo negražinimas iki bus sumokėta paskirta bauda, nesiderina su proporcingumo principu, taigi ir su konstituciniu teisinės valstybės principu.

Minėtame Konstitucinio Teismo nutarime *inter alia* buvo konstatuota, jog įstatymu nustatant atsakomybę, taip pat jos įgyvendinimą, turi būti išlaikoma teisinga pusiausvyra tarp visuomenės ir asmens interesų, idant būtų išvengta nepagrįsto asmens teisių ribojimo; remiantis šiuo principu įstatymais asmens teisės gali būti apribotos tik tiek, kiek yra būtina viešiesiems interesams ginti, tarp pasirinktų priemonių ir siekiamo teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo privalo būti protingas santykis; šiam tikslui pasiekti gali būti nustatytos tokios priemonės, kurios būtų pakankamos ir ribotų asmens teises ne daugiau negu būtina.

4. Šios konstitucinės justicijos bylos kontekste paminėtina Konstitucinio Teismo 1997 m. balandžio 8 d. nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 26 straipsnio pirmosios dalies atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ suformuluota pozicija dėl administracinės nuobaudos – daiktų, kurie buvo administracinio teisės pažeidimo (kontrabandos) įrankis, konfiskavimo.

Minėtoje konstitucinės justicijos byloje buvo prašoma ištirti, ar ATPK 26 straipsnio 1 dalies (1996 m. balandžio 23 d. redakcija) nuostata „Konfiskuotas gali būti tik daiktas, kuris yra pažeidėjo nuosavybė, išskyrus daiktą, kuris buvo administracinio teisės pažeidimo padarymo įrankis arba tiesioginis objektas, šio kodekso 210 straipsnyje numatytų administracinių teisės pažeidimų byloje“, pagal kurią administracinių teisės pažeidimų (kontrabandos) byloje numatomas daiktų, kurie buvo šio pažeidimo padarymo įrankis arba tiesioginis objektas, konfiskavimas, nepaisant to, ar šie daiktai nuosavybės teise priklausė ne tik pažeidėjui, bet ir kitiems asmenims, laikinai perdavusiems šį daiktą teisės pažeidėjui, neprieštaravo Konstitucijos 23 straipsniui.

Konstitucinis Teismas 1997 m. balandžio 8 d. nutarime konstatavo, kad minėta ATPK 26 straipsnio 1 dalies (1996 m. balandžio 23 d. redakcija) nuostata Konstitucijai neprieštaravo.

5. Kaip minėta, pareiškėjas ginčija ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatos „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ atitiktį Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Pareiškėjo ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata yra susijusi ir su policijos pareigūnų teise priverstinai nuvežti transporto priemonę, jei dėl padaryto ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nurodyto administracinio teisės pažeidimo trukdomas transporto ar pėsčiųjų eismas arba kitaip pažeidžiamos kitų asmenų teisės; šiuo atveju yra suvaržoma transporto priemonės savininko (teisėto valdytojo) teisė naudotis transporto priemone.

Tokiu priverstiniu transporto priemonės nuvežimu iš esmės siekiama išvengti transporto ar

pėsčiųjų eismo trikdymo, pašalinti teisės pažeidimu sukeltas neigiamas pasekmes arba užkirsti kelią tokioms pasekmėms atsirasti (*inter alia* išvengti turto sugadinimo, praradimo). Taigi tokia priemonė – priverstinis transporto priemonės nuvežimas – vertintina kaip proporcinga, adekvati siekiamiems tikslams. Pažymėtina, jog priverstinai nuvežus transporto priemonę kyla pareiga imtis reikiamų priemonių, kad tokia transporto priemonė būtų apsaugota *inter alia* nuo neteisėto sunaikinimo, sugadinimo ar praradimo.

Minėta ir tai, kad, padarius ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nurodytą teisės pažeidimą, tam tikrais atvejais transporto priemonė nėra priverstinai nuvežama:

– jei dėl tokio administracinio teisės pažeidimo nėra trukdomas transporto ar pėsčiųjų eismas arba kitaip nepažeidžiamos kitų asmenų teisės; šiuo atveju transporto priemonės savininko (teisėto valdytojo) teisė naudotis transporto priemone nėra siejama su tuo, ar yra sumokėta skirtoji bauda arba atliktas administracinis areštas;

– jei dėl tokio administracinio teisės pažeidimo ir trukdomas transporto ar pėsčiųjų eismas arba kitaip pažeidžiamos kitų asmenų teisės, tačiau policijos pareigūnas, vadovaudamasis ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata, suteikiančia jam teisę spręsti dėl priverstinio transporto priemonės nuvežimo, ir įvertinęs visas su padarytu administraciniu teisės pažeidimu susijusias aplinkybes, nusprendžia, kad transporto priemonė neturi būti priverstinai nuvežta; šiuo atveju transporto priemonės savininko (teisėto valdytojo) teisė naudotis transporto priemone taip pat nėra siejama su tuo, ar yra sumokėta skirtoji bauda arba atliktas administracinis areštas.

6. Kaip minėta, ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ yra skirta reguliuoti santykiams, susijusiems su skirtosios baudos sumokėjimo ar administracinio arešto atlikimo užtikrinimu. Minėta ir tai, kad nors ši nuostata nėra tiesiogiai skirta reguliuoti santykiams, susijusiems su skirtosios administracinės nuobaudos – transporto priemonės konfiskavimo įvykdymo užtikrinimu, tais atvejais, kai kartu su administracine nuobauda – bauda ar administraciniu areštu skiriama ir kita administracinė nuobauda – transporto priemonės konfiskavimas ir tokia transporto priemonė priverstinai nuvežama, ginčijamoje nuostatoje įtvirtintas draudimas tokią transporto priemonę susigrąžinti kartu užtikrina ir administracinės nuobaudos – transporto priemonės konfiskavimo įvykdymą.

6.1. Pagal ginčijamą ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatą, kai asmeniui už atitinkamą padarytą administracinį teisės pažeidimą paskiriama bauda ar administracinis areštas, nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik po to, kai sumokama skirtoji bauda ar atliekamas administracinis areštas, priverstinai nuvežtos transporto priemonės

negrąžinimas tam tikrą laikotarpį (t. y. kol skirtoji bauda nesumokėta ar administracinis areštas neatliktas) vertintinas kaip priemonė minėtų administracinių nuobaudų – baudos ar administracinio arešto – įvykdymui užtikrinti. Šiuo atveju priverstinai nuvežtos transporto priemonės negražinimu iš esmės siekiama užtikrinti ne saugų transporto ir pėsčiųjų eismą, viešąją tvarką, bet už padarytą administracinį teisės pažeidimą skirtos nuobaudos – baudos ar administracinio arešto įvykdymą.

6.2. Šiame kontekste pažymėtina, kad priverstinai nuvežtos transporto priemonės negražinimas tam tikrą laikotarpį (t. y. kol nesumokėta skirtoji bauda arba nėra atliktas administracinis areštas) vertintinas kaip priemonė minėtų administracinių nuobaudų įvykdymui užtikrinti. Pažymėtina, kad priverstinai nuvežtos transporto priemonės negražinimo laikotarpis apima *inter alia* ir tą laikotarpį, per kurį turi būti išnagrinėta administracinio teisės pažeidimo byla, paskirta atitinkama administracinė nuobauda ir ji įvykdyta.

7. Sprendžiant, ar ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata neprieštarauja Konstitucijai, pažymėtina, kad, kaip minėta, pagal ATPK 313 straipsnio „Nutarimo skirti baudą įvykdymo terminai ir tvarka“ 4 dalį (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija), atsižvelgiant į traukiamo ar patraukto administracinėn atsakomybėn asmens turtinę padėtį, kitas reikšmingas aplinkybes bei už padarytą administracinį pažeidimą paskirtos baudos dydį, tokio asmens prašymu skirtosios baudos mokėjimas gali būti išdėstytas per laikotarpį iki dvejų metų, o pagal ATPK 338¹ straipsnio „Sąlyginis administracinio arešto vykdymo atidėjimas“ (2000 m. vasario 17 d. redakcija) 1 dalį asmeniui, kuriam paskiriamas administracinis areštas, jam sutinkant, administracinio arešto vykdymas gali būti atidėtas nuo 1 iki 12 mėnesių. Tačiau ir šiais atvejais priverstinai nuvežtos transporto priemonės gražinimas yra tiesiogiai susietas su baudos sumokėjimu ar administracinio arešto atlikimu, t. y. tokia transporto priemonė negali būti gražinta anksčiau, negu bus baigta mokėti skirtoji bauda, kurios mokėjimas yra išdėstytas, arba bus atliktas administracinis areštas, kurio vykdymas buvo atidėtas, arba bus įskaitytas administracinio arešto, kurio vykdymas buvo atidėtas, atlikimas.

7.1. Minėta ir tai, kad pagal Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (2007 m. lapkričio 22 d. redakcija) 33 straipsnį, siejamą su ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatoje įtvirtintu teisiniu reguliavimu, išlaidos, susijusios su priverstinai nuvežtos transporto priemonės saugojimu transporto priemonės stovėjimo aikštelėje iki bus sumokėta skirtoji bauda arba atliktas administracinis areštas, turi būti atlygintos už visą laikotarpį.

7.2. Pažymėtina, kad nei ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatoje, nei kitose ATPK straipsnių nuostatose nenumatyta galimybė gražinti savininkui (teisėtam valdytojui) priverstinai nuvežtą transporto priemonę anksčiau, negu bus sumokėta paskirtoji bauda ar atliktas paskirtas administracinis areštas, ir tais atvejais, kai teisės

pažeidimą padaręs asmuo, kuriam paskirta administracinė nuobauda – bauda arba administracinis areštas, nėra priverstinai nuvežtos transporto priemonės savininkas (teisėtas valdytojas).

8. Minėta, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, jos turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas).

Minėta ir tai, kad įstatymu nustatant atsakomybę, taip pat jos įgyvendinimą, turi būti išlaikoma teisinga pusiausvyra tarp visuomenės ir asmens interesų, idant būtų išvengta nepagrįsto asmens teisių ribojimo; remiantis šiuo principu įstatymais asmens teisės gali būti apribotos tik tiek, kiek yra būtina viešiesiems interesams ginti, tarp pasirinktų priemonių ir siekiamo teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo privalo būti protingas santykis; šiam tikslui pasiekti gali būti nustatytos tokios priemonės, kurios būtų pakankamos ir asmens teises ribotų ne daugiau negu būtina.

Minėta, jog pareiškėjas – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo abejonę dėl ginčijamos ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatos konstitucingumo grindžia ir tuo, kad transporto priemonės nuvežimas ir jos negražinimas, kol bus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, suvaržo transporto priemonės savininko ir (arba) teisėto valdytojo teises; nuvežus transporto priemonę ir jos negražinus, nei savininkas, nei teisėtas valdytojas negali jos naudoti.

Kaip minėta, pagal Konstituciją nuosavybės teisė nėra absoliuti *inter alia* tuo atžvilgiu, kad ji gali būti ribojama dėl padarytų teisei priešingų veikų ir (arba) dėl visuomenei būtino ir konstituciškai pagrįsto poreikio; nuosavybės teisės ribojimas nėra negalimas, tačiau visais atvejais turi būti laikomasi šių sąlygų: nuosavybės teisė gali būti ribojama tik remiantis įstatymu; ribojimai turi būti būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises bei laisves, Konstitucijoje įtvirtintas vertybes ir (arba) konstituciškai svarbius tikslus; turi būti laikomasi proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus visuomenei būtinus ir konstituciškai pagrįstus tikslus.

9. Minėta, kad ginčijamu ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatoje įtvirtintu teisiniu reguliavimu siekiama užtikrinti paskirtos administracinės nuobaudos įvykdymą (baudos sumokėjimą, administracinio arešto atlikimą).

Asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso priverstinai nuvežta transporto priemonė (arba jis yra teisėtas jos valdytojas), negali laisvai savo nuožiūra jos naudoti, kol nebus sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas, nors tokiu priverstinai nuvežtos transporto priemonės negražinimu nėra siekiama išvengti transporto ar pėsčiųjų eismo trikdymo, pašalinti teisės

pažeidimu sukeltas neigiamas pasekmes ar užkirsti kelią tokių pasekmių atsiradimui (*inter alia* išvengti turto sugadinimo, praradimo). Pažymėtina ir tai, kad priverstinai nuvežtos transporto priemonės savininkas (teisėtas valdytojas) ir asmuo, padaręs administracinį teisės pažeidimą, dėl kurio priverstinai nuvežta transporto priemonė gali būti skirtingi, kadangi galimi ir tokie atvejai, kai asmuo, padaręs administracinį teisės pažeidimą, dėl kurio priverstinai nuvežama transporto priemonė, buvo neteisėtai ją užvaldęs.

10. Taigi ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatoje įtvirtintas teisinis reguliavimas neatitinka iš Konstitucijos 23 straipsnio 1 ir 2 dalių kylančių nuosavybės neliečiamumo ir apsaugos imperatyvų, be to, jis nukrypsta nuo konstitucinio proporcingumo principo – vieno iš teisinės valstybės principo elementų.

11. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus darytina išvada, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštaravo Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui.

12. Konstatavęs, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštaravo Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucinis Teismas šioje konstitucinės justicijos byloje netirs, ar ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata neprieštaravo Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai.

13. Kaip minėta, ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatoje ir ginčijamoje ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcija) nuostatoje įtvirtintas teisinis reguliavimas iš esmės yra tapatus.

14. Atsižvelgiant į tai ir remiantis argumentais, analogiškais tiems, kuriais remdamasis Konstitucinis Teismas šiame nutarime pripažino, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštaravo Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui, konstatuotina, kad Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui prieštarauja ir

ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą.

15. Konstatavęs, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcija) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštarauja Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucinis Teismas šioje konstitucinės justicijos byloje netirs, ar ginčijama ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcija) nuostata neprieštarauja Konstitucijos 109 straipsnio 1 daliai.

16. Šios konstitucinės justicijos bylos kontekste pažymėtina ir tai, kad pagal ATPK 269 straipsnio 7 dalyje (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) įtvirtintą teisinį reguliavimą transporto priemonė gali būti priverstinai nuvežama ir tuo atveju, kai yra padaromi atitinkami administraciniai teisės pažeidimai, kurių sankcijose kaip viena iš nuobaudų yra numatytas transporto priemonės konfiskavimas (ATPK 127 straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija), 130 straipsnio 1 dalis (2008 m. liepos 3 d. redakcija), 130² straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija).

Šiame nutarime konstatuota, kad tais atvejais, kai priverstiniu transporto priemonės nuvežimu iš esmės siekiama išvengti transporto ar pėsčiųjų eismo trikdymo, pašalinti teisės pažeidimu sukeltas neigiamas pasekmes ar užkirsti kelią tokioms pasekmėms atsirasti (*inter alia* išvengti turto sugadinimo, praradimo), tokia priemonė – priverstinis transporto priemonės nuvežimas – vertintina kaip proporcinga, adekvati siekiamiems tikslams.

Šiame Konstitucinio Teismo nutarime konstatuota ir tai, kad ATPK 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d., 2008 m. liepos 3 d. redakcijos) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštaravo (-auja) Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Pažymėtina, kad, įstatymų leidėjui už atitinkamų administracinių teisės pažeidimų padarymą nustačius administracinę nuobaudą – transporto priemonės konfiskavimą, paisant Konstitucijos normų ir principų, turi būti įtvirtintos priemonės, užtikrinančios galimą transporto priemonės

konfiskavimą. Antai įstatymų leidėjas gali nustatyti ir tokį teisinį reguliavimą, kad kai padaromas administracinis teisės pažeidimas, už kurį gali būti skiriamas transporto priemonės konfiskavimas, priverstinai nuvežta transporto priemonė gali būti laikinai negražinama, kol bus išnagrinėta administracinio teisės pažeidimo byla.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102, 105 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 1, 53, 54, 55, 56 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nutaria:

1. Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 7 dalies (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) (Žin., 2007, Nr. 138-5641, atitaisydamas Žin., 2008, Nr. 9) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštaravo Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui.

2. Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 269 straipsnio 7 dalies (2008 m. liepos 3 d. redakcija) (Žin., 2008, Nr. 81-3181) nuostata „Nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti (išskyrus atvejus, kai ji konfiskuojama) tik po to, kai sumokėta skirtoji bauda ar atliktas administracinis areštas“ ta apimtimi, kuria joje nustatyta, kad priverstinai nuvežtą transporto priemonę leidžiama susigrąžinti tik sumokėjus skirtąją baudą ar atlikus administracinį areštą, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Šis Konstitucinio Teismo nutarimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Nutarimas skelbiamas Lietuvos Respublikos vardu.

Konstitucinio Teismo teisėjai:

Armanas Abramavičius

Toma Birmontienė

Pranas Kuconis

Kęstutis Lapinskas

Egidijus Šileikis

Algirdas Taminskas

Romualdas Kęstutis Urbaitis